

troer, med al Agtelse for dem, der have havt med Forslaget at gjøre, at Kræfterne i saa Henseende ingenlunde have været saa fyldestgjørende, at det ikke skulde kunne trænge til et Supplement. Hertil kommer endnu den Betragtning, at efter hele den Maade, hvorpaa den høitærede Justitsminister med den største Belvillighed er kommen denne Sag imøde, og hvorved han har vedkjendt sig Hovedtanken deri, kan jeg ikke ansee det for tvivlsomt, at, dersom, hvad jeg naturligtvis maa indrømme, en alvorlig Forhandling her i Thinget vilde føre til, at Loven for Diebliffet ikke udkom, vilde vi til næste Sæssion turde vente et Forslag fra Regjeringen, i det Væsentlige bygget paa de samme Principer, og at dette vilde have en langt større Udbygning til at føre til et for Alle fyldestgjørende og beroligende Resultat.

Disse Bemærkninger har jeg villet forudskikke, idet jeg som Følge deraf, naar Sagens Overgang til 2den Behandling er vedtagen, vil andrage paa Medsættelsen af et Udvalg, idet jeg hovedsagelig holder fast ved, at vi ikke her staae under noget som helst Tryk, der for os kunde indeholde et Motiv til at give Afkald paa vor Meddeeltighed navnlig i en Lovgivning af den her omhandlede Bestaffenhed, og at paa den anden Side en saadan yderligere Behandling, der ingensinde tør, idetmindste ikke officielt, forudsættes at være reent pro forma, kan have en stor og ganske berettiget Betydning med Hensyn til Sagens Realitet.

B. Christensen: Jeg kan i Meget være enig med hvad den ærede sidste Taler har anført, kun ikke i det Resultat, hvortil han vilde bringe os. Jeg kan saaledes gjerne være enig med ham i, at denne stykkevisse Reform eller Forandring i vor Lovgivning ikke er saaa ønskelig, som en mere almindelig og fuldstændig Gjennemførelse af disse Reformers; men jeg vil tillade mig at bemærke, at det ogsaa med en vis Nødvendighed ligger i vore saavel nærværende som nærmest tilkommende Forhold, at det næsten vil være umuligt for vor Regjering — og det er jo netop fra Regjeringen, at det Slags Forandringer skal komme, — at kunne hellige tilstrækkelig Tid og Kræfter derpaa.

Jeg troer, det gaaer her som saa tidt, at, naar man vil Alt, saa faaer man i Gjæringen Intet. Den sidste ærede Taler vil en langt større og fuldstændigere Forandring end den, hvorefter her er Tale; men han erkjender dog, at i mange Henseender er det Arbejde, der her foreligger, en stor Forbedring. Jeg troer nu, at, naar man erkjender dette, da maa man stemme for nærværende Lov; thi det er i Sandhed høist vigtigt for vor unge Forsatning, at den i det Hele taget bestandigt og uafbrudt bærer et praktisk Resultat frem for Folket, bærer en Frugt, som Folket kan tage og se paa; deskommer drager den Folket til sig, deskommer udvikler den, hvad vi maae ønske, nemlig Folkets Kjærlighed til den nuværende Forsatning. Nu troer jeg, at dette lille Lovforslag, hvorefter der her er Tale, virkelig er et ganske godt Bidrag dertil; thi jeg troer, at den sidste ærede Taler, med al Agtelse for hans Kjendskab, har taget noget feil, naar han sagde, at der ingen levende og ingen længe følt Trang har været til den Reform, hvorefter der her er Tale. — Jeg er vis paa, at min ærede Gjenbo med mig kan vidne, at det er over en halv Snees Aar siden, at vi havde rig Leilighed til at overbevise os om, hvor mange flere Bestemmelser end de, hvorefter her er Tale, der paa Kjøbenhavns Amt baad have været ønskede og savnede, og det hidrører slet ikke derafra, at Forligsmæglingen maaskee dengang ikke blev drevet med Omhyggelighed, hvad jeg maa tilstaae finder Sted, saaledes som den nu foretages af den nuværende Amtmand, der saa at sige selv personlig udfører den; men det laa i Forholdenes egen Natur, og det er saa langt fra, at Erkjendelsen af en sliq Forandrings Nødvendighed er taget af, at jeg er overbevist om, at der ikke gives een Commune her i Landet, der ikke ved den største Deel af sine Beboere vilde beklage, hvis denne Lov ikke kom frem. Nu siger den ærede Taler, at der er ingen Tvivl om, at efter den forekommende og velvillige Maade, hvorpaa Ministeren paa et andet Sted er optraadt i denne Sag, da vil der snart komme et bedre og mere omfattende Arbejde; men jeg tillader mig dog at spørge: er det ikke mere sandsynligt,